

Torsdag den 10. marts 2016

P8_TA(2016)0093

Bankunion — Årsberetning 2015

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2016 om Bankunionen — Årsberetning 2015 (2015/2221(INI))
(2018/C 050/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter⁽¹⁾ (SSM-forordningen),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank om de praktiske betingelser for udøvelsen af demokratisk ansvarlighed og tilsyn i forbindelse med udførelsen af de opgaver, som overdrages til ECB inden for rammerne af den fælles tilsynsmekanisme⁽²⁾,
- der henviser til Årsrapport om ECB's tilsynsvirksomhed 2014 af marts 2015⁽³⁾,
- Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen)⁽⁴⁾,
- der henviser til Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 17. september 2014 om gennemførelsen af adskillelsen mellem Den Europæiske Centralbanks pengepolitiske funktion og tilsynsfunktion (ECB/2014/39)⁽⁵⁾,
- der henviser til Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 4. februar 2014 om fastsættelse af de kreditinstitutter, der er underlagt den omfattende vurdering (ECB/2014/3)⁽⁶⁾,
- der henviser til Baselkomitéens seneste arbejde, specielt »Revisions to the Standardised Approach for credit risk« og »Revision to the measurement of operational risk«,
- der henviser til den omfattende vurdering, der blev foretaget af Den Europæiske Centralbank mellem november 2013 og oktober 2014⁽⁷⁾,
- der henviser til Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2015/534 af 17. marts 2015 om indberetning af finansielle oplysninger i tilsynsøjemed⁽⁸⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010⁽⁹⁾ (SRM-forordningen),
- der henviser til aftalen mellem Europa-Parlamentet og Den Fælles Afviklingsinstans om de praktiske betingelser for udøvelsen af demokratisk ansvarlighed og tilsyn i forbindelse med udførelsen af de opgaver, som overdrages til Den Fælles Afviklingsinstans inden for rammerne af Den Fælles Afviklingsmekanisme⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ EUT L 320 af 30.11.2013, s. 1.

⁽³⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssmar2014.da.pdf>.

⁽⁴⁾ EUT L 141 af 14.5.2014, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 300 af 18.10.2014, s. 57.

⁽⁶⁾ EUT L 69 af 8.3.2014, s. 107.

⁽⁷⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/banking/comprehensive/2014/html/index.en.html>.

⁽⁸⁾ EUT L 86 af 31.3.2015, s. 13.

⁽⁹⁾ EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT L 339 af 24.12.2015, s. 58.

Torsdag den 10. marts 2016

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger ⁽¹⁾,
 - der henviser til rapporten om gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union (»de fem formænds rapport«),
 - der henviser til Kommissionens beslutning om at indbringe Den Tjekkiske Republik, Luxembourg, Nederlandene, Polen, Rumænien og Sverige for Den Europæiske Unions Domstol for manglende gennemførelse af direktivet om genopretning og afvikling af banker (2014/59/EU),
 - der henviser til Rådets erklæring af 8. december 2015 om bankunionen og brofinansieringsordninger for Den Fælles Afviklingsfond,
 - der henviser til sin beslutning af 19. januar 2016 om status og udfordringer for EU's regulering af finansielle tjenesteydelser: Virkninger og vejen frem mod en mere effektiv EU-ramme for finansiell regulering og en kapitalmarkedsunion ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 24. juni 2015 om gennemgangen af rammerne for økonomisk styring: status og udfordringer ⁽³⁾,
 - der henviser til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's rapport fra marts 2015 om lovgivningsmæssig behandling af statsengagementer,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. november 2015 med titlen »Hen imod fuldførelsen af bankunionen« (COM(2015)0587),
 - der henviser til Kommissionens forslag af 24. november 2015 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 med henblik på oprettelsen af en europæisk indskudsforsikringsordning (COM(2015)0586),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0033/2016),
- A. der henviser til, at bankunionen er en uundværlig del af en monetær union og en grundlæggende byggesten i en ægte økonomisk og monetær union (ØMU), og at den er åben for deltagelse af de medlemsstater, der endnu ikke har indført euroen;
- B. der henviser til, at bankunionen tjener som redskab til at sikre stabilitet og genskabe tilliden til banker i euroområdet, reducere risikoen og den moralske hasard i det europæiske banksystem, bidrage til at bryde forbindelsen mellem stater og banker og fremme risikodelingen inden for den monetære union;
- C. der henviser til, at bankunionen indtager en nøglerolle med hensyn til at finansiere investeringer og dermed fremme vækst og jobskabelse i hele EU;
- D. der henviser til, at et fælles regelsæt i en bankunion bør suppleres af en fælles tilsynsmekanisme (SSM), en fælles afviklingsmekanisme (SRM), et højt og ensartet niveau for beskyttelsen af indskud samt et effektivt finanspolitisk sikkerhedsnet på EU-plan;
- E. der henviser til, at SSM er den første søjle i bankunionen og tager sigte på at sikre et ensartet og homogent tilsyn med de deltagende medlemsstaters banker, skabe lige konkurrencevilkår på bankmarkedet, bidrage til kreditinstitutters sikkerhed og soliditet og til det finansielle systems stabilitet, samtidig med at bankernes og deres forretningsmodellers forskelligartethed respekteres;

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0006.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0238.

Torsdag den 10. marts 2016

- F. der påpeger, at Den Europæiske Centralbank (ECB) indtil nu har forsømt at tage tilstrækkeligt hensyn til proportionalitetsprincippet i forbindelse med sin tilsynsvirksomhed;
- G. der henviser til, at SRM er den anden søjle i bankunionen og tager sigte på at sikre ensartede regler og procedurer og en fælles beslutningsprocedure for en velordnet afvikling af nødlidende banker med minimale konsekvenser for det øvrige finansielle system, realøkonomien, almindelige borgere og de offentlige finanser overalt i Europa;
- H. der henviser til, at bankunionens tredje søjle indtil videre består i en tilnærmelse af de nationale indskudsgarantiordninger, medens Kommissionen først for nylig har forelagt et forslag til en europæisk indskudsgarantiordning med sigte på gradvist at sikre et ensartet niveau for beskyttelse af indskud, som skal behandles af lovgivningsmyndighedens to parter via den almindelige lovgivningsprocedure;
- I. der henviser til, at forordningerne om SSM og SRM kræver, at de nye organer, der oprettes under henholdsvis SSM — navnlig ECB's tilsynsråd — og SRM — navnlig Den Fælles Afviklingsinstans — overholder principperne om gennemsigtighed og ansvarlighed i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver; der finder, at disse organer bør fremstå som eksempler til efterfølgelse såvel i denne henseende som med hensyn til teknisk kompetence og integritet;

Den fælles tilsynsmekanisme (SSM)

- 1. glæder sig over oprettelsen af SSM — som har været en succes fra begyndelsen, såvel ud fra et operationelt synspunkt som med hensyn til kvaliteten af tilsynet — og mener, at der er tale om et bemærkelsesværdigt resultat i betragtning af projektets kompleksitet og den meget korte tidsfrist;
- 2. opfordrer til at sikre en bred repræsentation i bankunionen gennem fremtidig inddragelse og deltagelse af nationale kompetente myndigheder fra ikke-deltagende medlemsstater i overensstemmelse med etablerede retsregler og procedurer samt gennem et udvidet samarbejde med tredjelande uden for EU; bekræfter på ny, at en tættere koordinering mellem nationale kompetente myndigheder i EU og internationalt er afgørende for at sikre en effektiv regulering af og et effektivt tilsyn med systemisk vigtige banker;
- 3. glæder sig med hensyn til den operationelle struktur navnlig over følgende:
 - a) ansættelsesproceduren, som har resulteret i en god blanding af kompetencer, kulturer og køn og dermed bidraget til den overnationale karakter af SSM, og det omfattende uddannelsesprogram for de nationale kompetente myndigheder og ECB's personale; påpeger dog, at ECB's ansættelsespraksis kan forbedres, især med hensyn til antallet af korttidsansættelser, kontrollen med personalets arbejdstider, gennemsigtighed i ansættelsesprocessen og villighed til at forhandle med fagforeninger; noterer sig ECB's meddelelse om, at den har udpeget sin første »Chief Services Officer« med ansvar for alle administrative tjenester, IT-tjenester og menneskelige ressourcer;
 - b) udarbejdelsen af tilsynsmanualen, der foreskriver fælles processer, procedurer og metoder for gennemførelse af en EU-dækkende tilsynsproces, og som bygger på national bedste praksis;
 - c) etableringen af IT-infrastrukturen og de analytiske støtteværktøjer; påpeger vigtigheden af stærke og velfungerende IT-systemer, der kan sætte SSM i stand til at udøve sine tilsynsfunktioner; opfordrer til koordinering mellem SSM og de nationale tilsynsmyndigheder for at kunne opfylde databehovet ved hjælp af en enkelt applikation;
 - d) oprettelsen af fælles tilsynsteam og den dialog, disse har etableret med de tilsynsbelagte kreditinstitutter;
 - e) de processer, der er udformet til udmøntning af de fælles procedurer (godkendelse af kvalificerede kapitalandele, licenser, »passporting«, egnetheds- og hæderlighedsvurderinger);
- 4. bemærker, at en meget betydelig del af arbejdet bruges på administrative procedurer, der er foreskrevet i SSM-forordningen og ikke nødvendigvis altid er forholdsmæssige, og vil være indstillet på at overveje forslag, der tager sigte på at mindske den operationelle byrde for strukturer på alle niveauer og forbedre effektiviteten af SSM-tilsynet, navnlig ved at udnytte potentialet for at strømline de administrative procedurer eller ved at uddelegere visse beslutninger om specifikke administrative spørgsmål inden for klare rammer og retningslinjer;

Torsdag den 10. marts 2016

5. konstaterer med tilfredshed, at ECB's etiske regler er blevet revideret, og understreger vigtigheden af effektive regler om interessekonflikter og beskyttelse imod uretmæssig påvirkning fra den finansielle industris side af ansatte samt medlemmer af ledelsesorganerne;
6. mener, at de fælles tilsynsteam i løbet af mindre end et år har opnået en bemærkelsesværdig effektivitet, men at der er plads til yderligere forbedringer, bl.a. gennem en mere effektiv inddragelse af de nationale kompetente myndigheder i beslutningsprocessen;
7. noterer sig de bemærkninger, der er fremsat af tilsynsbelagte enheder om behovet for tidlig planlægning af tilsynsforanstaltninger med henblik på at forbedre deres kvalitet og undgå, at de utilsigtet kommer til at påvirke bankernes forretningsaktiviteter, og mener, at der er god plads til forbedringer på dette område;
8. understreger behovet for at undgå dobbelte indberetningskrav og flere forskellige indberetningskanaler og mere generelt unødige administrative byrder for kreditinstitutter, navnlig mindre banker, og behovet for at opretholde proportionalitetsprincippet; opfordrer til øget effektivisering af dataindsamlingen, der bør efterleve »once only«-princippet og undersøges nærmere for så vidt angår sin brugbarhed, relevans og proportionalitet;
9. opfordrer ECB til at sikre, at man ved oprettelsen af en omfattende database over kreditrisiko (Analytical Credit Dataset, AnaCredit) er særligt opmærksom på proportionalitetsprincippet og på nødvendigheden af at undgå uforholdsmæssigt store administrative omkostninger, navnlig for mindre institutter; opfordrer i den forbindelse til at fastlægge de relevante indberetningstærskler på et passende niveau;
10. understreger betydningen af et tæt samarbejde mellem ECB's generaldirektorater med ansvar for direkte og indirekte mikrotilsyn og det generaldirektorat, der har ansvaret for horisontalt tilsyn og ekspertise, og fremhæver den rolle, som sidstnævnte spiller for at forbedre forståelsen blandt de tilsynsbelagte enheder for den fælles tilsynsmetode, der ligger til grund for de konkrete individuelle mikrotilsynsmæssige foranstaltninger; understreger vigtigheden af en fuldstændig organisatorisk adskillelse mellem SSM-personalet og det personale, som leverer tjenesteydelser, der er nødvendige for særskilte pengepolitiske formål;
11. opfordrer til en systematisk gennemgang af de omfattende vurderinger af institutter under ECB-tilsyn samt til passende forbedringer af metodologien i lyset af de indhøstede erfaringer i alle de tilfælde, hvor et institut ved vurderingen er blevet bedømt som solidt og efterfølgende er kommet i vanskeligheder, samt hvor et institut er blevet vurderet at være underkapitaliseret på grundlag af et stresstestscenarie, som viser sig at være meget urealistisk; understreger begrænsningerne i den nuværende stresstestmetode, som baserer bedømmelsen af tredjelandseksposering på bankernes interne vurdering;
12. hilser det velkomment, at ECB arbejder på forbedringer af rammerne for makrostresstest med det formål at inddrage mere realistiske og dynamiske forhold i stresstestmodellerne, tilføje en egentlig likviditetsstresstest, medtage afsmittningseffekter inden for banksystemet samt tovejsinteraktionen med realøkonomien og den grå banksektor i den bredere kontekst;
13. anser den omfattende vurdering forud for iværksættelsen af SSM for at være et grundlæggende skridt i retning af at genoprette den tillid, der er gået tabt gennem kriseårene, og øge modstandsdygtigheden i euroområdet banksektor ved at forbedre dens kapitalisering og øge gennemsigtigheden; anser tilsynskontrol- og vurderingsprocessen og de fremtidige omfattende vurderinger af bankernes regnskaber for at udgøre et nødvendigt redskab til at identificere de banker, der bør styrke deres kapitalisering og nedbringe deres gearing;
14. understreger, at det økonomiske opsving er på vej, men at det — navnlig som følge af utilstrækkelige strukturreformer, utilstrækkelig konvergens og utilstrækkelige investeringer samt uforholdsmæssig stor afhængighed af eksterne faktorer — stadig er skrøbeligt og beskedent, mens inflationen fortsat ligger under målet; bemærker på den baggrund, at selv om der i den seneste tid har kunnet observeres konkrete fremskridt, er krediddynamikken stadig svag i mange jurisdiktioner, ligesom den store beholdning af misligholdte lån vejer tungt på mange europæiske bankernes regnskaber og begrænser deres evne til at finansiere økonomien;

Torsdag den 10. marts 2016

15. understreger, at muligheden for at afskrive eller videresælge misligholdte lån er af afgørende betydning, da det frigiver kapital til at finansiere nye lån, navnlig til SMV'er; understreger nødvendigheden af at løse problemet med misligholdte lån på europæisk plan, bl.a. ved at lette oprettelsen af porteføljeadministrationselskaber i de lande, hvor dette anses for nødvendigt, som det var tilfældet i Spanien og Irland;

16. fremhæver, at effektiv koordinering mellem makroprudentielle og mikroprudentielle politikker er af afgørende betydning, og understreger, at SSM er en integrerende del af EU's makroprudentielle ramme og er blevet tildelt relevante makroprudentielle ansvarsopgaver sammen med de nationale kompetente myndigheder og ECB's Styrelsesråd; understreger behovet for at styrke rollen for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) med henblik på at supplere de nationale konkurrencemyndigheders og SSM's beføjelser med en EU-dækkende, tværsektoriel makroprudentiel myndighed, der sikrer, at makroøkonomiske risici håndteres med den overordnede europæiske interesse for øje; mener, at den makroprudentielle politik skal lægge større vægt på at forebygge store udsving i den finansielle cyklus; påpeger, at ESRB bør adressere de finansielle markeders indbyrdes afhængighed og alle andre systemiske risici af betydning for de finansielle markeders stabilitet;

17. er enig i de synspunkter, som ledende ECB-personligheder har givet udtryk for, om at man i den makroprudentielle politik skal lægge større vægt på at forebygge store udsving i den finansielle cyklus frem for blot at styrke modstandsdygtigheden over for chok, når de forekommer; glæder sig over ECB's undersøgelser af definitionen af finansiell stabilitet og tilskynder til udvikling af værktøjer såsom indekset for systemiske risici, som blev diskuteret i Financial Stability Review November 2015, med henblik på at overvåge systemiske risici som led i en effektiv værktøjskasse til styring af samme;

18. konstaterer, at bankstrukturreformen, der blev udformet med henblik på at nedsætte systemiske risici og adressere problemet med institutter, der er »for store til at krakke«, endnu ikke er blevet gennemført; opfordrer indtrængende til en hurtig indgåelse af en lovgivningsmæssig aftale;

19. bemærker, at forsikringsbranchen i stigende grad involveres i finansielle tjenesteydelser, og understreger betydningen af lige konkurrencevilkår for at undgå regelarbitrage inden for tilsyns- og forbrugerbeskyttelsesregler;

20. mener, at de bestræbelser, der på globalt plan gøres for at forøge bankernes kapital og forbedre dens kvalitet samt reducere bankernes gearing, er en nødvendig forudsætning for et sundt banksystem, der kan støtte økonomien, og for at undgå en gentagelse af de enorme bailouts, vi var vidne til under krisen; understreger imidlertid, at udviklingen af regulerings- og tilsynspolitikker og andre politikker for den finansielle sektor på globalt plan ((Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB), Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS) osv.) ikke må ikke sigte på en bestemt finansieringsmodel, der anvendes i én del af verden;

21. bemærker, at en forhøjelse af kapitalkravene ud over en vis tærskel på kort sigt kan få utilsigtede følger i form af en begrænsning af bankernes udlånskapacitet, og at denne risiko derfor bør tages i betragtning, når kapitalniveauet fastlægges; understreger, at den gensidige afhængighed mellem kapitalkrav og kreditforsyning ikke er af lineær karakter;

22. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er) at foretage en omfattende vurdering af kapitalkravene i nuværende og fremtidig lovgivning, navnlig med henblik på at analysere deres konsekvenser for finansieringsbetingelserne for SMV'er og mere generelt for realøkonomien, samtidig med at der tages hensyn til balancen mellem kapitalkravenes kortsigtede og langsigtede virkninger og behovet for at sikre finansiell stabilitet;

23. erindrer om betydningen af værktøjer såsom »støttefaktoren for SMV'er«; foreslår, at initiativerne til forbedring af SMV'ernes finansiering udvides til også at omfatte nystartede virksomheder, mikrovirksomheder og midcapselskaber;

Torsdag den 10. marts 2016

24. anser en stabilisering af tilsyns- og reguleringsrammerne for et vigtigt element i indsatsen for at genoprette investorernes tillid, undgå usikkerhed om regulerings- og tilsynsforanstaltninger og fremme vækst og finansiell stabilitet; opfordrer til at mindske kompleksiteten af den eksisterende regulering på kort sigt og til på mellemlang sigt at indføre et integreret europæisk regelsæt for finansiell regulering og forbrugerrettigheder, der kan erstatte den nuværende komplekse og besværlige, siloagtige lovgivning;

25. hilser udviklingen af en fælles metode for 2015-runden af tilsynskontrol- og vurderingsprocessen (SREP) velkommen; konstaterer, at mange aspekter af denne metode — til dels som følge af den hurtige indførelse af SSM — først blev færdiggjort på et tidspunkt, hvor SREP-cyklussen allerede var i gang, og mener, at processen, der fører til godkendelse af de fælles tilsynsstandarder for risikovurdering, kan have gavn af yderligere overvejelser med henblik på at forbedre resultaternes pålidelighed og overensstemmelsen mellem bankernes risikoprofiler og kapitalniveauer; glæder sig over SSM's vilje til at arbejde med bankstyring og navnlig med risikostyring, risikovillighed og cyberrisiko;

26. anser beregningen af det maksimale udlodningsbeløb (MDA) for hver enkelt bank i overensstemmelse med artikel 141, stk. 6, i kapitalkravsdirektivet (CRD) for at være et vigtigt redskab til at genoprette kapitalen som et alternativ til en reduktion af balancen; understreger, at lovgivningens manglende klarhed for så vidt angår hierarkiet mellem søjle to og kapitalbufferne i forhold til MDA-tærsklen og til andre sanktioneringsforanstaltninger ikke forhindrer SSM i at anvende en vis fleksibilitet for at undgå løsninger, som er for ufleksible og kan få negativ indvirkning på AT1-obligationsmarkedet og på konkurrencevilkårene i forhold til andre jurisdiktioner; opfordrer til en retlig afklaring af MDA-mekanismen og af anden søjles funktion, som er at tackle »bankspecifikke risici«, med henblik på at sikre lige vilkår i EU og skabe mere klarhed omkring mekanismens formål; mener, at revisionen af disse bestemmelser bør sigte mod at indarbejde dem i forordningen;

27. understreger, at de nationale valgmuligheder og skønsbeføjelser forhindrer SSM i at udvikle en fælles, sammenhængende tilsynsmæssig tilgang inden for euroområdet for at sikre reelt lige konkurrencevilkår, og mener, at harmoniseringen af praksis og standarder bør gå hånd i hånd med færdiggørelsen af de to andre søjler i bankunionen; glæder sig i den forbindelse over, at ECB har fremlagt et forslag til forordning med sigte på at fjerne omkring 35 nationale valgmuligheder og skønsbeføjelser i EU's bankreguleringsrammer samt et udkast til en vejledning for de fælles tilsynsteam, som skal sætte disse i stand til at træffe mere konsistente beslutninger på de områder, som er omfattet af visse af de øvrige valgmuligheder og skønsbeføjelser; mener, at en sådan fælles implementering kræver en gradvis tilgang og bør adressere alle eksisterende hindringer og segmenteringer; er rede til at samarbejde på det lovgivningsmæssige plan med henblik på yderligere at forbedre lovgivnings- og tilsynsharmoniseringen; understreger nødvendigheden af, at en revision af de nationale valgmuligheder og skønsbeføjelser sikrer lige konkurrencevilkår på tværs af bankunionen, herunder mellem konglomerater og enkeltstående institutter, der har kapitalinteresser i forsikringselskaber;

28. minder om, at anvendelsen af måling af dagsværdi for urealiserede gevinster eller tab på eksponeringer mod centralregeringer klassificeret i »besiddet med henblik på salg«-kategorien ikke blot styrker forbindelsen mellem banker og stater, men også kan føre til volatilitet i egenkapitalen; opfordrer ECB til fortsat at undlade at anvende denne måling, indtil IFRS 9 tages i anvendelse;

29. understreger, at såvel Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber, kapitalkrav som Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, under ét betegnet som »CCR/CRDIV«, blev vedtaget af lovgivningsmyndighedens to parter, inden den fælles tilsynsmekanisme blev indført; tilskynder Kommissionen til at fremsætte et forslag om en teknisk tilpasning af CRR/CRDIV for at bringe dem i overensstemmelse med rammen for bankunionen; opfordrer Kommissionen til at benytte forordninger (der gælder umiddelbart og for alle i hele EU) i stedet for direktiver som lovgivningsværktøj til at sikre en harmoniseret gennemførelse i hele EU og hele bankunionen;

Torsdag den 10. marts 2016

30. understreger betydningen af det arbejde, der er gjort med homogenisering af beregningen af de risikovægtede aktiver, hvilket er afgørende for sammenligneligheden, og med gennemgangen af interne modeller for beregning af kapitalkravene for banker; anser fremskridt på dette område, for alle porteføljer, for at være afgørende for at bevare effektiviteten og troværdigheden af banktilsynet i euroområdet og for at fremme bedste praksis inden for markeds- og kreditrisikomodeller;

31. hilser det velkomment, at SSM har fastlagt fem overordnede prioriteter, som skal være styrende for dets tilsyn i løbet af 2016; understreger, at SSM ikke bør begrænse sig til kreditrisiko, men bør se på alle former for bankrisici, herunder ikke-finansielle risici; understreger, at der er behov for en yderligere indsats for at styrke den tilsynsmæssige kontrol med bankernes finansielle porteføljer, navnlig finansielle aktiver på niveau 3, herunder derivater; understreger behovet for at mindske forbindelserne mellem den regulerede banksektor og skyggebanksektoren, ikke mindst ved at begrænse kreditrisikoeksponeringen;

32. mener, at der bør rettes en mere passende opmærksomhed mod øget eksponering i form af ikkebalanceførte poster, navnlig for globalt systemisk vigtige banker (G-SIBs); understreger i den forbindelse behovet for at være på vagt over for udviklingen i skyggebanksektoren;

33. noterer sig det arbejde, der udføres af BCBS og ESRB vedrørende bankers og andre finansielle formidlers statsengagementer; opfordrer EU-institutionerne til omhyggeligt og grundigt og som led i en samordnet indsats på globalt plan at vurdere eventuelle ændringer på mellemlang sigt af det nuværende regelværk uden at reducere de disponible midler til medlemsstaterne, uden at skabe utilsigtede markeds- og konkurrenceforvridninger og uden at påvirke den finansielle stabilitet; understreger, at der for at have en samlet reduktion af risikoen bør træffes parallelle foranstaltninger til at mindske eksponeringen for aktiver på niveau 2 og 3 og sikre fuld konvergens af IRB-systemer til måling af kreditrisiko;

34. understreger, at SSM og SRM er et skridt i retning af et fælles marked for banktjenester, som gør grænseoverskridende konsolidering mere attraktiv; mener, at det er nødvendigt at indføre en vurdering af finansiell stabilitet og afviklingsmuligheder i direktivet om kvalificerede kapitalandele for at undgå, at der opstår nye problemer med banker, der er for store til at krakke, som følge af et større antal fusioner og opkøb;

35. understreger den vigtige rolle, som SSM spillede under den græske krise ved at overvåge situationen i landets banksektor, ved at foretage en samlet vurdering af de relevante græske institutter og ved at bidrage til bestemmelse af rekapitaliseringsbehovene; bemærker, at græske bankers rekapitaliseringsbehov i henhold til SSM's vurdering spænder fra 4,4 mia. EUR i et basisscenarie til 14,4 mia. EUR i det mest risikobaserede scenarie, medens den buffer, der var afsat i programmet, gik helt op til 25 mia. EUR; anmoder om en præcisering af den rolle, der spillede af finansielle konsulentvirksomheder, der ofte blev engageret uden et offentligt udbud og medvirkede ved alle bailouts i euroområdet ved at yde ekspertrådgivning til trojkaen af internationale långivere; kræver større gennemsigtighed og ansvarlighed i engageringsproceduren for at undgå, at der opstår potentielle interessekonflikter som følge af forbindelser til investeringsfonde og andre udbydere af finansielle tjenester; opfordrer ECB til at redefinere sin rolle i forbindelse med hjælpeprogrammer til en rolle som »tavs observatør«; understreger, at kriselikviditetsstøtte er et vigtigt instrument til at sikre det finansielle systems stabilitet ved at forhindre, at likviditetskriser bliver til solvenskriser; bemærker, at ansvaret for levering heraf endnu ikke er blevet fuldt overført til euroområdet; hilser det velkomment, at ECB-formand Draghi over for Parlamentets Udvalg om Økonomi og Valutaspørgsmål har antydnet muligheden af en grundig gennemgang af ordningen for kriselikviditetsstøtte i lyset af »europæiseringen« af banktilsynet;

36. mener, at ECB's tilsynsstrategi bør undgå enhver form for differentiering efter nationale linjer, men samtidig bør afspejle og sikre pluralismen i og forskelligartetheden af bankmodeller i hele EU, herunder autentiske og velfungerede sparekasser og andelsbanker, ligesom den bør overholde proportionalitetsprincippet;

Torsdag den 10. marts 2016

37. mener, at gennemsigtighed i forhold til markedsaktører og offentligheden, herunder om følsomme emner såsom kapitalmål som følge af SREP-cyklussen, tilsynspraksis og andre krav er væsentligt for ensartede grundvilkår for tilsynsbelagte enheder, for den loyale konkurrence på bankmarkedet og for at undgå, at reguleringsmæssig uklarhed indvirker negativt på bankernes forretningsstrategi; understreger, at gennemsigtighed for både tilsynsmyndigheder og tilsynsbelagte enheder også er en forudsætning for ansvarlighed, idet den giver Parlamentet og offentligheden mulighed for at blive informeret om de vigtigste politiske spørgsmål og for at vurdere overensstemmelsen med regler og tilsynspraksis; kræver større gennemsigtighed med hensyn til søjle 2-beslutninger og begrundelserne herfor;

38. fremhæver i den forbindelse, at en offentliggørelse af en liste over ofte stillede spørgsmål om SREP kunne være et nyttigt redskab;

39. påskønner den effektive og åbne måde, hvorpå ECB indtil nu har opfyldt sine forpligtelser vedrørende ansvarlighed over for Parlamentet og opfordrer ECB til fortsat at engagere sig fuldt ud i denne henseende og til at bidrage yderligere til at forbedre Parlamentets kapacitet til at vurdere SSM-politikker og -aktiviteter; påskønner endvidere ECB's formands vilje til herudover at samarbejde med Parlamentet om ECB's rolle i bankspørgsmål inden for rammerne af globale standardiseringsorganer, navnlig FSB;

40. minder om, at offentlig revision er en integreret del af mekanismerne for sikring af institutioners ansvarlighed over for borgerne; bemærker derfor med en vis bekymring udtalelsen fra juni 2015 fra Kontaktkomitéen for de Overordnede Revisionsorganer i Den Europæiske Union og Revisionsretten, der advarer mod fremkomsten af revisionsmæssige lakuner som følge af overdragelsen af tilsynsopgaver fra nationale myndigheder til SSM i en kontekst, hvor Revisionsrettens mandat som revisor for ECB i sidstnævntes rolle som tilsynsorgan er mindre omfattende end de nationale revisionsinstitutioners tilsvarende mandater i forhold til nationale tilsynsorganer; anbefaler derfor, at man overvejer at styrke Revisionsrettens mandat;

41. understreger betydningen af at samarbejde med Den Fælles Afviklingsinstans (SRB), Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og andre myndigheder inden for det europæiske finanstilsynssystem, samtidig med at man fuldt ud respekterer fordelingen af roller og kompetencer og adskillelsen mellem regulering og tilsyn i overensstemmelse med EU's magtdelingsstruktur; understreger navnlig, at EBA med sit udtrykkelige forbrugerbeskyttelsesmandat skal styrke og forbedre forbrugerbeskyttelsen inden for banktjenester, som supplement til SSM's tilsyn, og i Unionen som helhed;

42. glæder sig over SSM's troværdighed på den internationale scene; anser det for grundlæggende, at SSM inddrages i den konkrete udformning af globale reguleringsstandarder, navnlig de retningslinjer, der forhandles inden for FSB og BCBS;

Den fælles afviklingsmekanisme (SRM)

43. påskønner den effektive oprettelse af SRB og etableringen af nationale afviklingsmyndigheder i medlemsstaterne;

44. understreger betydningen af at etablere et effektivt samarbejde mellem SRB og de nationale tilsynsmyndigheder for SRM's evne til at fungere smidigt; anser de interne afviklingsteam, som er en ækvivalent til SSM's fælles tilsynsteam, for at være et godt grundlag for tilrettelæggelsen af samarbejdet inden for SRM;

45. opfordrer til indgåelse af et aftalememorandum om gensidigt samarbejde og udveksling af oplysninger mellem SRB og ECB som en samlet tilsynsmyndighed med henblik på at øge effektiviteten og undgå dobbeltreportering for banker, samtidig med at SRB skal have adgang til de SSM-data, det skal bruge for at opfylde sit institutionelle mandat; understreger betydningen af et gnidningsfrit samarbejde mellem SRM og de nationale kompetente myndigheder;

46. understreger uoverensstemmelsen mellem banker, der er under direkte tilsyn af SSM, og banker, der henhører under SRB's direkte ansvar (herunder andre grænseoverskridende koncerner) og dens potentielle følger for SRB's adgang til oplysninger;

Torsdag den 10. marts 2016

47. opfordrer til indførelse af specifikke ordninger inden for Kommissionen og mellem SRB og Kommissionen med henblik på at fastlægge effektive procedurer for beslutningstagning i tilfælde af afvikling;
48. opfordrer til indgåelse af samarbejdsaftaler mellem SRB og de nationale tilsynsmyndigheder i ikke-deltagende medlemsstater og tredjelande med henblik på effektivt samarbejde og informationsudveksling;
49. glæder sig over SRB's udarbejdelse af manualer for afviklingsaktiviteter i overensstemmelse med de relevante EBA-standarder, der har til formål at fremme en sammenhængende, effektiv og forholdsmæssig tilgang til afviklingsopgaver inden for SRM;
50. opfordrer til, at der gøres rettidige fremskridt med hensyn til udarbejdelsen af afviklingsplaner og fastsættelse af minimumskrav for egenkapital og nedskrivningsrelevante passiver (MREL) for institutter, der falder ind under SRM's anvendelsesområde, med henblik på at sikre en velordnet afvikling af nødlidende banker med minimale konsekvenser for realøkonomien og de offentlige finanser; opfordrer Kommissionen til hurtigt at vedtage den reguleringsmæssige tekniske standard for MREL med en høj bindende standard på mindst 8 % MREL for alle SRB-banker i overensstemmelse med direktivet om genopretning og afvikling af banker (BRRD) (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014)⁽¹⁾, således at risikoen for tab af SMV'ernes udækkede indskud minimeres; noterer sig det igangværende arbejde med gennemførelse af TLAC (den samlede kapacitet til at absorbere tab) og opfordrer Kommissionen til at sikre, at denne stemmer overens med MREL;
51. opfordrer Kommissionen til, i lyset af de indhøstede erfaringer og inden for rammerne af revisionen af forordning (EU) nr. 806/2014, at vurdere, om SRB og de nationale reguleringsmyndigheder er udstyret med tilstrækkelige beføjelser til tidlig indgriben og, i forbindelse med en sådan indgriben, med tilstrækkelige instrumenter til at forhindre, at banker forbløder;
52. understreger, at SRB i henhold til SRM-forordningen som en prioritet bør sørge for at etablere afviklingsplaner for systemisk vigtige institutioner, vurdere muligheden for at afvikle dem og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at adressere eller fjerne alle hindringer for deres afvikling; understreger endvidere, at SRB derfor bør have beføjelse til at kræve ændringer i institutters eller koncerners opbygning og organisering for at træffe foranstaltninger, som er nødvendige og proportionale, med henblik på at reducere eller fjerne praktiske hindringer for anvendelsen af afviklingsværktøjer og sikre, at de pågældende enheder kan afvikles;
53. konstaterer, at SRB's medlemmer har en dobbeltrolle som henholdsvis medlemmer af et udøvende organ med beslutningsansvar og ledere, der i denne egenskab er ansvarlige over for formanden, og mener, at der bør foretages en evaluering af denne struktur inden udløbet af det nuværende mandat;
54. opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til at færdiggøre inkorporeringen af BRRD-direktivet i national ret, og fremhæver betydningen af en fuldstændig gennemførelse og håndhævelse af dets bestemmelser;
55. glæder sig over medlemsstaternes ratificering af den mellemstatslige aftale om overførsel og gensidiggørelse af bidrag til Den Fælles Afviklingsfond, som giver SRM, herunder bail-in-instrumentet, mulighed for at blive fuldt operationelt pr. 1. januar 2016 i overensstemmelse med tidsplanen; glæder sig over etableringen af beregnings- og opkrævningsprocedurer for ex ante-bidrag til SRF gennem SRB; beklager beslutningen om at oprette Afviklingsfonden gennem en mellemstatslig aftale i stedet for gennem EU-retten; opfordrer Kommissionen til hurtigt at tage de nødvendige skridt til en hurtig integration af den mellemstatslige aftale i EU-retten som foreskrevet i aftalens artikel 16 og i de fem formænds rapport;
56. opfordrer Kommissionen til at fremlægge forslag om yderligere reduktion af de retlige risici for fordringer ud fra princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere;
57. opfordrer medlemsstaterne til at opkræve de fulde BRRD- og SRM-relaterede bidrag på effektiv og rettidig vis på nationalt plan og overføre dem til Den Fælles Afviklingsfond i overensstemmelse med den mellemstatslige aftale;

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190.

Torsdag den 10. marts 2016

58. opfordrer Kommissionen til at foretage en yderst omhyggelig revision af beregningen af bidragene til Afviklingsfonden i henhold til betragtning 27 i delegeret forordning (EU) 2015/63 og i den forbindelse navnlig vurdere risikofaktorens egnethed med henblik på at sikre, at mindre komplekse institutters risikoprofil afspejles korrekt;

59. anbefaler, at der med henblik på at kunne styre bankkriser i fremtiden foretages en nøje vurdering af de forskellige valgmuligheder, SRB råder over på grundlag af EU-lovgivningen (forskellige afviklingsværktøjer som alternativ til bankens likvidation), i lyset af betydningen af at beskytte den finansielle stabilitet og bevare tilliden til banksystemet;

60. henleder opmærksomheden på den tidsmæssige forskel mellem reglerne for henholdsvis byrdefordeling og fuld bail-in, som har haft en tilbagevirkende effekt på den effektive risiko ved de gældsinstrumenter, som blev udstedt forud for de sidstnævnte lovbestemmelser, samt definitionen og implementeringen af passende investeringsbeskyttelsesregler; opfordrer SRB til at foretage en omhyggelig vurdering af overgangsperioden og sikre, at de nye regler i overensstemmelse med de lovgivningsmæssige krav gennemføres med den nødvendige proportionalitet og rimelighed; anmoder Kommissionen og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) om at sikre en passende investorbeskyttelse;

61. understreger behovet for, som følge af eksistensen af de nationale afdelinger i Afviklingsfonden, snarest at indføre en passende mellemfinansieringsmekanisme med henblik på om nødvendigt at forsyne fonden med tilstrækkelige ressourcer i perioden før dens færdiggørelse og garantere en effektiv adskillelse af banker og stater; minder om, at Eurogruppen og Økofinministrene i deres erklæring af 18. december 2013 pegede på muligheden for at anvende enten nationale kilder understøttet af bankbidrag, eller den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM);

62. påskønner ikke desto mindre den aftale, der er indgået om sikring af en offentlig mellemfinansiering, som kan bidrage til at sikre tilgængeligheden af midler til konkret afvikling via nationale ressourcer;

63. minder om Økofinrådets erklæring af 8. december 2015 samt det heri afgivne tilsagn om, efter ratificeringen af den mellemstatslige aftale, den fulde gennemførelse af BRRD i national ret og etableringen af mellemfinansieringsordninger, at drøfte det videre forløb og tidsplanen for udformning af en fælles bagstopperordning, der kan lette Afviklingsfondens långivning, og som skal være fuldt operationel senest ved udgangen af overgangsperioden; understreger imidlertid, at en fælles finanspolitisk bagstopperordning kun vil blive brugt som en sidste udvej i tilfælde af, at de øvrige foranstaltninger til styrkelse af tilsynet og krisestyringen ikke er i stand til at eliminere risikoen; minder om, at bagstopperordningen skal være finanspolitisk neutral på mellemlang sigt, og understreger nødvendigheden af at undgå moralsk hasard; understreger, at banksektoren fortsat skal være ansvarlig for tilbagebetalingen ved hjælp af bidrag i alle de deltagende medlemsstater, herunder ex post-bidrag;

Tredje søjle:

64. understreger, at der i en effektiv bankunion ud over SSM og SRM bør være en garanteret kapacitet til at kunne yde samme beskyttelsesniveau for indskud, uanset hvor de befinder sig, hvilket vil bidrage til at sikre et afgørende brud på forbindelsen mellem stater og banker, genoprette indskydernes tillid, skabe lige konkurrencevilkår og styrke den finansielle stabilitet; mener, at enhver indskudsbeskyttelsesordning altid skal undgå indførelse af nogen form for moralsk hasard og samtidig sikre, at risikovillige investorer forbliver ansvarlige for deres risikotagning;

65. påskønner Kommissionens forslag af 24. november 2015 til en pakke vedrørende risikodeling og risikoreduktion i bankunionen; noterer sig den gradvise tilgang, hvor man bevæger sig fra en genforsikringsordning for nationale indskudsgarantiordninger over en coassuranceordning til en fuld forsikringsordning for deltagende nationale indskudsgarantiordninger i den fuldt udbyggede fase og den risikobaserede tilgang til beregning af bidrag; ser frem til at gå ind i de lovgivningsmæssige forhandlingerne på grundlag af den holdning, som vedtages;

66. bemærker, at oprettelsen af en europæisk indskudsgarantiordning kræver gennemførelse af det fælles regelsæt og af bankunionens første og anden søjle samt inkorporering af BRRD- og indskudsgarantiordningsdirektivet i alle deltagende medlemsstaters nationale ret og yderligere foranstaltninger for at opnå en væsentlig reduktion af risiciene i det europæiske banksystem; understreger, at der med anvendelsen af bail-in-værktøjet vil blive indført en systemisk mekanisme for risikominimering, hvilket vil mindske den frygt for moralsk hasard, som den progressive gensidiggørelse af garantiordningerne kunne give anledning til; understreger Kommissionens tilsagn om yderligere at mindske risici og sikre lige konkurrencevilkår i bankunionen;

Torsdag den 10. marts 2016

67. bemærker, at en velfungerende indskudsgarantiordning finansieret af bidrag fra den finansielle sektor er en velafprøvet metode til at forhindre, at skatteyderne kommer til at betale for bail-out af banker;

68. minder om, at Kommissionens rolle er at garantere lige konkurrencevilkår i hele EU, og at den bør undgå enhver fragmentering i det indre marked;

o

o o

69. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Den Fælles Afviklingsinstans.
